

Ministerstvo dopravy – Odbor komunikace

nábřeží Ludvíka Svobody 1222/12
PO BOX 9, 110 15 Praha 1

Č. j.: 225/2017-072-Z106/2

~~90~~ 09
~~09~~ Vo

ROZHODNUTÍ

Ve věci stížnosti pana [redacted] bytem [redacted] (dále jen „žadatel“), doručené nadřízenému orgánu dne 9. 5. 2017, na postup Magistrátu hlavního města Prahy, odboru dopravních agend (dále jen „povinný subjekt“), při vyřizování žádosti dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), kterou se žadatel dožadoval poskytnutí informací týkajících se zprovoznění tramvajové zastávky Štvanice, rozhodlo Ministerstvo dopravy, Odbor komunikace, jako orgán věcně příslušný dle § 16a odst. 4 InfZ

takto:

Stížnosti žadatele ze dne 2. 5. 2017, evidované Ministerstvem dopravy pod č. j. 225/2017-072-Z106

se vyhovuje

a výše úhrady sdělená žadateli oznámením ze dne 26. 4. 2017, č. j. MHMP-660764/2017/O4/Vo, sp. zn. S-MHMP 558663/2017ODA, se v souladu s ust. § 16a odst. 7 písm. b) snižuje na částku 500,- Kč.

Odůvodnění:

Dne 9. 5. 2017 byla Ministerstvu dopravy, Odboru komunikace, jako orgánu věcně příslušnému, předána výše uvedená stížnost žadatele podle § 16a odst. 1 písm. d) InfZ.

Z veškerého poskytnutého spisového materiálu bylo zjištěno, že žadatel podal, prostřednictvím e-mailu na internetových stránkách infoprovsechny.cz, u povinného subjektu dne 9. 4. 2017 žádost dle InfZ, ve které požádal o poskytnutí informací ohledně zprovoznění tramvajové zastávky Štvanice. Povinný subjekt dne 19. 4. 2017 vyhotovil vyrozumění č. j. MHMP-618720/2017/O4/Vo, sp. zn. S-MHMP 558663/2017ODA, o prodloužení lhůty pro vyřízení žádosti o poskytnutí informace, z důvodu obsáhlého vyhledávání velkého množství informací umístěných ve vícero organizačních jednotkách. Toto vyrozumění bylo žadateli prokazatelně doručeno na e-mailovou adresu foi+request-6699-12901878@infoprovsechny.cz dne 24. 4. 2017. Oznámením č. j. MHMP-660764/2017/O4/Vo, sp. zn. S-MHMP 558663/2017ODA, ze dne 26. 4. 2017, prokazatelně doručeno na výše uvedený e-mail dne 2. 5. 2017 povinný subjekt žadatele informoval o skutečnosti, že požaduje souhrnné informace za dlouhé časové období, proto musel přistoupit k mimořádně rozsáhlému vyhledání. Poskytnutí informace je tak v souladu s § 17 odst. 3 InfZ podmíněno zaplacením požadované úhrady, kterou vyčíslil na částku ve výši 750 Kč. Povinný subjekt dále

uvádí, že hodinová sazba za mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací je stanovena sazebníkem úhrad za poskytování informací, zveřejněným na webových stránkách Magistrátu hlavního města Prahy na adrese http://www.praha.eu/jnp/cz/o_meste/magistrat/povinne_zverejnovane_informace/sazebnik_uhrad_z_a_informace_poskytovane.html a činí 250 Kč. Časovou dotaci na vyhledání informací pak stanovuje v trvání 3 hodin. Výpočet je následující: 250 Kč x 3 hodiny, tj. celkem 750 Kč.

Dne 2. 5. 2017 obdržel povinný subjekt, prostřednictvím shora uvedeného e-mailu, stížnost žadatele s odkazem na ust. § 16a odst. 1 písm. d) InfZ. V této stížnosti žadatel uvádí, že požadavek na úhradu nákladů je nezákonný.

Dále dle žadatele *“...nelze vyhledání informace v rozsahu třech hodin pokládat automaticky za mimořádně rozsáhlé...“*. Déle ve stížnosti odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 5 As 35/2016-25, podle kterého je třeba přihlídnout k povaze požadovaných informací a poměrům povinného subjektu. Žadatel tak poukazuje na poměry povinného subjektu, kterým je v tomto případě Hlavní město Praha, největší město v republice. Podle něj je materiální zabezpečení povinného subjektu takové, že *„tříhodinovou práci lze jen těžko považovat za mimořádně rozsáhlý exces, který mimořádně rozsáhlým způsobem ztěžuje chod úřadu a je nutné za něj požadovat úhradu.“* Nad to žadatel považuje žádost za snadnou, neboť *„povinný subjekt musí vědět, co v rámci konkrétního projektu učinil a musí s touto informací pracovat v běžném provozu.“*

Ministerstvo dopravy po prostudování veškerého spisového materiálu konstatuje následující.

Dle § 17 odst. 1 *„Povinné subjekty jsou v souvislosti s poskytováním informací oprávněny žádat úhradu ve výši, která nesmí přesáhnout náklady spojené s pořízením kopií, opatřením technických nosičů dat a s odesláním informací žadateli. Povinný subjekt může vyžádat i úhradu za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací.“* Oprávnění požadavku potvrzuje i rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 6. 2014, sp. zn. 6 As 68/2014 – 21, který uvádí, že *„Podle § 17 odst. 1 informačního zákona jsou povinné subjekty v souvislosti s poskytováním informací oprávněny žádat úhradu. Je proto na jejich uvážení, zda budou, či nebudou žádat úhradu nákladů. Otázku úhrad za poskytnutí informací je totiž nutné přezkoumat v každém konkrétním případě samostatně a teprve na základě tohoto posouzení stanovit, zda je úhrada nutná, či nikoliv.“*

Co se týče samotného pojmu „mimořádně rozsáhlé vyhledání informací“, tak lze v této souvislosti poukázat na výklad, k němuž dospěli autoři komentáře k informačnímu zákonu. *„O mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací se pak bude jednat tehdy, jestliže shromáždění informací bude pro daný subjekt představovat v jeho konkrétních podmínkách časově náročnou činnost, která se objektivně vzato vymyká běžnému poskytování informací tímto povinným subjektem, tedy jestliže vyhledávání informací již v daném případě nelze s ohledem na pojetí veřejné správy jako služby veřejnosti považovat za běžnou, povinný subjekt nijak nezatěžující součást obvyklé agendy. O zvýšenou aktivitu povinného subjektu se bude vždy jednat tehdy, jestliže zaměstnanec pověřený vyřízením žádosti nebo i zaměstnanci, kteří se na vyřízení žádosti podílejí, budou nuceni na delší dobu přerušit či odložit plnění svých ostatních úkolů a cíleně se po tuto dobu věnovat vyhledání informací.“* Současně však dodávají, že mimořádná rozsáhlost nemůže být obecně vyčíslena počtem hodin. Nelze tedy říct, že za všech okolností bude podmínka splněna např. v případě, že vyhledání informací trvalo 10 a více hodin, neboť při jejím posuzování je nutné vždy zohlednit konkrétní podmínky u každého povinného subjektu. Z tohoto důvodu proto nelze vyloučit, že mimořádně rozsáhlé vyhledání informací bude dáno i při vyhledávání informace např. po dobu 2 hodin, jestliže se bude jednat o takový povinný subjekt, který z objektivních důvodů může považovat i takové vyhledání za mimořádně rozsáhlé. Blíže viz FUREK, A., ROTHANZL, L.,

JIROVEC, T.: Zákon o svobodném přístupu k informacím. Komentář. 2016. Praha: C. H. Beck, str. 1020.

Dále je nutné zdůraznit, že dle rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 22. 8. 2008, č. j. 5 Ca 353/2006-50 nelze mimořádně rozsáhlé vyhledávání realizovat v čase kratším 30 minut.

K žadatelově tvrzení, že povinný subjekt *musí vědět, co v rámci konkrétního projektu učinil a musí s touto informací pracovat v běžném provozu*, lze uvést, že tak velký úřad, jakým je povinný subjekt, činí denně stovky až tisíce různých úkonů, ročně pak násobně více. Představa, že jednotlivé informace lze jednoduše memorovat v paměti pracovníků či třídít tak, že jsou v případě komplexnějších požadavků (hledání v delším čase, více spisech na různých pracovištích apod.) dohledatelné během krátkého okamžiku napříč celým úřadem neodpovídá realitě, ani zákonným požadavkům na vedení spisů či dokumentů. Jednotlivé dokumenty vedené různými odbory v různých spisech k jednomu tématu většinou nelze jednoduše propojit či indexovat.

Pokud jde o námitku, že *tříhodinovou práci lze jen těžko považovat za mimořádně rozsáhlý excés*, je v rozporu s výše uvedenou judikaturou, která kvantifikovala jako základní mez vyhledávání čas třiceti minut. Pražský magistrát je větším samosprávným úřadem než jiné městské úřady, ale je to proto, že spravuje záležitosti většího počtu obyvatel než jiné městské úřady. Jeho velikost tak úzce souvisí s mírou velikosti této správy a nelze tak možné tříhodinové vyhledávání bagatelizovat jako zanedbatelné, jen proto, že v absolutních číslech zaměstnanců je úřad početnější než úřady jiné.

Na základě uvedeného výkladu nadřízený orgán považuje shora uvedenou námitku žadatele, ohledně tří hodin rozsáhlého vyhledání informací, jenž nelze považovat za mimořádně rozsáhlý excés do chodu úřadu, za irelevantní a požadavek za rozsáhlé vyhledávání nepovažuje za nezákonný. Ministerstvo dopravy však shledává neurčitosti ve vymezení samotného vyhledávání povinným subjektem.

Jestliže povinný subjekt shledá při vyřizování žádosti o informace nutnost provést mimořádně rozsáhlé vyhledání informací, je povinen případný požadavek na výši úhrady vždy řádně odůvodnit. Přitom je zcela irelevantní, zda se jedná o informace vztahující se k aktuálnímu a dosud probíhajícímu projektu či projektu ukončenému. Dle § 17 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. *„Z oznámení musí být zřejmé, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady povinným subjektem vyčíslena.“* K tomuto lze uvést i rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 5 As 35/2016-25, zmíněný žadatelem, jenž konstatuje následující. *„Pokud žádá úhradu nákladů za mimořádně rozsáhlé vyhledávání, musí odůvodnit, proč se jedná o mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací a nejde o vyhledávání běžné. V písemném oznámení o požadované úhradě musí povinný subjekt uvést, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady vyčíslena, tzn., musí uvést nejen jednotkovou sazbu a počet hodin, po které by trvalo vyhledání informace, ale též náležitě odůvodnit, v čem mimořádná rozsáhlost vyhledávání spočívala.“*

Podle názoru Ministerstva dopravy povinný subjekt shora uvedené kritérium řádného odůvodnění mimořádně rozsáhlého vyhledání informací nesplnil v tom, že nedoložil dílčí informace o jednotlivých vyhledáváních, nepopsal dostatečně přesně, konkrétně, jak které vyhledávání probíhalo. Z přezkumu dodané spisové dokumentace, konkrétně z různých spisových značek listin, lze ovšem na druhou stranu dovodit, že povinný subjekt vyhledával požadované dokumenty ve vícero spisech (nikoli pouze v jediném, který by byl veden v této konkrétní věci) za delší časové období a za tvrzené součinnosti dalších odborů. To s ohledem na zatíženost povinného subjektu z důvodu velmi rozsáhlé agendy, samo o sobě jednoznačně vyžaduje zvýšenou aktivitu povinného subjektu.

Ustanovení § 17 odst. 4 InfZ výslovně stanoví podmínku, že nesplní-li povinný subjekt vůči žadateli oznamovací povinnost podle odstavce 3 InfZ, ztrácí nárok na úhradu nákladů. Ovšem skutečnost, že je výše požadované úhrady nedostatečně odůvodněná, sama o sobě nezakládá ztrátu práva tuto po žadateli požadovat. Tento závěr potvrzuje i odborná veřejnost FUREK, A., ROTHANZL, L., JIROVEC, T.: Zákon o svobodném přístupu k informacím. Komentář. 2016. Praha: C. H. Beck, str. 1040. Ta vyslovuje názor, že „*právo povinného subjektu na úhradu nákladů při pouhém nedostatečném zdůvodnění její výše nezaniká, jestliže tato výše byla správná (a nadřízeným orgánem ve stížnostním řízení přezkoumatelná) a došlo pouze k jejímu nedostatečnému odůvodnění. Hlavním smyslem úhrady je totiž nahradit povinnému subjektu skutečné náklady, takže z hlediska žadatele má povahu „ceny služby“ (poskytnutí informace).*“

Oznámením ze dne 26. 4. 2017 byl žadatel informován jak o výši hodinové sazby za mimořádně rozsáhlé vyhledání informace, tak o dostupnosti sazebníku, kterým je tato výše stanovena. Dle nadřízeného orgánu je tento sazebník plně v souladu s nařízením vlády č. 173/2006 Sb. Podle již zmíněného rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 22. 8. 2008, č. j. 5 Ca 353/2006-50 nelze mimořádně rozsáhlé vyhledávání realizovat v čase kratším 30 minut. Na základě přezkumu písemností z jednotlivých spisů lze ovšem dovodit, že povinný subjekt požadované informace vyhledával v čase bezesporu delším. S ohledem na povahu požadovaných informací a náročnost jejich vyhledání pro povinný subjekt, který musel při vyřizování žádosti žadatele vynaložit zvýšenou aktivitu, je na místě výši sazby pouze ponížít, nikoli ji úplně povinnému subjektu odepřít.

Na závěr tak Ministerstvo dopravy uzavírá, že požadavek povinného subjektu sdělený žadateli oznámením č. j. MHMP-660764/2017/O4/Vo, sp. zn. S-MHMP 558663/2017ODA, ze dne 26. 4. 2017, na úhradu za mimořádně rozsáhlé vyhledávání není nezákonný. Vzhledem k výše zjištěnému pochybení povinného subjektu spočívajícím v nedostatečném odůvodnění požadavku na úhradu nákladů, nadřízený orgán v souladu s ust. § 16a odst. 7 písm. b) InfZ výši úhrady snižuje na částku 500,- Kč.

Na základě uvedených skutečností bylo proto rozhodnuto, jak je shora uvedeno.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 16a odst. 9 zákona č. 106/1999 Sb. nelze odvolat.

V Praze 23. května 2017

Mgr.
Jakub
Stadler

Digitálně
podepsal Mgr.
Jakub Stadler
Datum:
2017.05.23
16:24:34 +02'00'

Otisk úředního razítka

Mgr. Jakub Stadler
ředitel
Odbor komunikace

Rozdělovník:

1. Spis
2. Žadatel – [REDACTED]
3. Povinný subjekt - Magistrát hlavního města Prahy, odbor dopravních agend, Mariánské nám. 2, 110 01 Praha 1 (ID DS: 48ia97h)